

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
1 У. 4561/15
Дана 19.04.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Весне Даниловић, чланова већа, са судским саветником Љубом Ергићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље И.С., предузетника, власника Угоститељске радње “С.” Н. Б., Ул. ..., чији је пуномоћник Иван Станикић, адвокат из Београда, Цвијићева бр. 51, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за порескоправне послове и координацију, Регионално одељење за другостепени поступак Београд, ради поништаја решења туженог бр. 300-47-04-01116/2014-II000 од 17.01.2015. године, у предмету пореском, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.04.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље, власника Угоститељске радње “С.” Н. Б., Ул. ..., изјављена против решења Министарства финансија, Пореске управе – Филијале Нови Београд 2, број 47-00361/2014-0132-0101 од 03.11.2014. године, којим је тужилји изречена мера забране обављања делатности у трајању од 7 (седам) дана, почев од 03.11.2014. године до 09.11.2014. године.

У тужби поднетој Управном суду дана 19.03.2015. године, тужилжа оспорава законитост решења туженог због погрешне примене материјалног права, битне повреде правила управног поступка и непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања. Понављајући жалбене наводе, тужилжа истиче да је записник о теренској контроли од 14.10.2014. године, којим се тужилји стављају на терет одређени пропусти, накнадно израђен у канцеларији инспектора са констатовањем свеукупно затеченог стања, након чега је исти достављен тужилји дана 15.10.2014. године. Наведеним записником, поред осталог, констатовано је да је, упоређивањем стварне

вредности пописаних залиха добара са књиговодственом вредношћу истих – листом дневног промета на дан 14.10.2014. године, утврђена разлика – мањак у износу од 20.890,00 динара на име неевидентираних промета добара путем фискалне касе. На чињенично стање утврђено у наведеном записнику истакнут је приговор, с тим да су примедбе тужиле у вези погрешног пребројавања и урачунавања комада у артиклима жестоких алкохолних пића уважене у одређеном делу доношењем допунског записника о теренској контроли од 28.10.2014. године, али су инспектори остали при томе да постоји мањак у евидентираним промету у износу од 7.000,00 динара који се односи на два артикла, вода “Роса” и пљескавице, и то 22 комада вода “Роса” по 100 динара, укупно 2.200,00 динара и 16 комада пљескавица по 300,00 динара, укупно 4.800,00 динара. С тим у вези, тужила сматра да је у погледу тако утврђеног мањка, чињенично стање непотпуно и нетачно утврђено, као и да је из утврђеног чињеничног стања изведен неправилан закључак, будући да се прегледом дневних листа од 04.10.2014. године до закључно са даном извршене контроле – 14.10.2014. године, јасно може утврдити да наведеног мањка нема. С тим у вези, тужила наводи да се кроз преглед дневних листа види не нема никаквог промета “Роса” воде, већ је дана 06.10.2014. године стање било 46 комада, а из набавке је додато још 24 комада и од тада ни један комад није продат, тако да нема промета. Такође, у дневној листи од 06.10.2014. године на постојеће стање од 21 пљескавице, додато је нових 75 комада из набавке, чиме је добијена залиха од 96 пљескавица, с тим да је у периоду од 06.10. до 13.10.2014. године продато 16 комада и све је прометовано кроз фискалну касу. У тужби се такође указује на то да је првостепени орган поступао супротно одредбама члана 6., 43. и 132. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Тужила истиче да је због изречене мере забране делатности у периоду од 03.11.2014. године до 09.11.2014. године претрпела штету у укупном износу од 43.290,00 динара. Са наведених разлога тужила је предложила да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, односно да преиначи оспорено решење, тако што се уважава жалба тужиле и поништава ожалбено решење. Тужила је предложила да суд обавезе туженог да тужили накнади штету, и то у износу од 18.510,00 динара на име изгубљене добити, и у износу од 24.780,00 динара на име претрпљене материјалне штете, све са законском затезном каматом обрачуном од 10.11.2014. године па до коначне исплате. Тужила је такође тражила трошкове овог поступка и то на име састава тужбе од стране пуномоћника адвоката у износу од 30.000,00 динара.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, применом одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о фискалним касама (“Службени гласник РС”, бр. 135/2004, 93/2012) прописано је да је лице које је уписано у одговарајући регистар и који обавља промет добара на мало, односно пружа услуге физичким лицима, дужно да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Одредбом члана 131. став 1. тачка 4) Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС", бр. 80/2002...105/2014) прописано је да у току пореске контроле порески инспектор може пореском обвезнику изрећи забрану вршења делатности у трајању до 60 дана ако утврди да се промет од продаје роба или пружања услуга не региструје преко фискалне касе или на други прописани начин.

По оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиле изјављену против првостепеног решења, за коју одлуку је у образложењу оспореног решења дао довољно јасне, чињенично и правно образложене разлоге, које као правилне у свему прихвата и овај суд. Наиме, из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је првостепени орган у угоститељском објекту тужиле извршио, поред осталог и контролу евидентирања промета преко фискалне касе за период од 01.01.2014. године до 14.10.2014. године, о чему је сачињен записник о контроли број 47-00361/2014-0132-001 од 14.10.2014. године. На утврђено чињенично стање у записнику од 14.10.2014. године истакнуте су примедбе које су оцењене од стране првостепеног органа, о чему је сачињен допунски записник број 47-00361/2014-0132-002 од 28.10.2014. године, и то тако што је, према образложењу ожалбеног решења, првостепени орган делимично уважио примедбе које се односе на грешку у урачунавању комада у артиклима жестоких алкохолних пића, док у погледу утврђеног укупног мањка који се односи на артикле "Роса" и плескавица, примедбе није уважио, будући да је попис наведених артикала радио присутни конобар који је писмено потврдио на пописној листи да нема примедби на урађен попис добара. Наиме, према образложењу ожалбеног решења, робним упоређивањем са стварном количином вредности пописаних залиха наведених добара у износу од 33.400,00 динара, са њиховом књиговодственом вредношћу – лист дневног промета у износу од 26.400,00 динара, утврђена је разлика - мањак у износу од 7.000,00 динара, који чини неевидентирани промет добара путем фискалне касе на дан контроле. Полазећи од цитираних одредаба члана 3. став 1. Закона о фискалним касама и члана 131. став 1. тачка 4) Закона о пореском поступку и пореској администрацији, те како је у спроведеном поступку контроле несумњиво утврђен мањак који чини неевидентирани промет добара преко фискалне касе, то је по оцени Управног суда, тужени орган правилно нашао да је првостепени орган правилно поступио када је ожалбеним решењем тужиле изрекао меру забране обављања делатности у трајању од 7 (седам) дана, у складу са одредбом 131. став 1. тачка 4) Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Суд је ценио наводе тужбе, али је оценио да се истим не доводи у сумњу правилност и законитост оспореног решења, имајући у виду утврђено чињенично стање, на које је правилно примењено материјално право.

Како је суд одбио тужбу тужиле у овој ствари, то није одлучивао о захтеву тужиле за накнаду штете, с обзиром на то да у конкретном случају нису испуњене процесне претпоставке за могућност одлучивања о истом. Ово стога што према одредби члана 45. Закона о управним споровима, суд може одлучити о захтеву тужиоца за накнаду штете, само под условом да пресудом оспорени управни акт поништи, односно огласи ништавим, што у конкретној ситуацији није случај.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Имајући у виду успех тужиле у овој управној ствари, суд је одбио захтев за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, применом чл. 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), на чију сходну примену упућује члан 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.04.2017. године, 1 У. 4561/15

Записничар
Љубо Ергић,с.р.

Председник већа-судија
др Јадранка Ињац,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР/РР